

סיכומי הדינים העולים ממשקנת הגמרא בדף היומי

קידושין דף נ' למסקנא

דף נ' ע"א

א. אמר לאשה התקדשי לי על מנת שאני כהן ונמצא לוי, לוי ונמצא כהן, נתין ונמצא ממזר, ממזר ונמצא נתין, בן עיר ונמצא בן כרך, בן כרך ונמצא בן עיר, שביתי קרוב למרחץ ונמצא רחוק, רחוק ונמצא קרוב, שיש לי בת או שפחה מגודלת ואין לו, או על מנת שאין לו ויש לו, על מנת שאין לי בנים ויש לו, או שיש לו בנים ואין לו, אינה מקודשת, גם אם אמרה בלבי היה להתקדש לו, שאינה יכולה לבטל בלבה את התנאי שפירש בפיו. וכן הדין אם היא הטעתו.

ב. המוכר את נכסיו על דעת לעלות לארץ ישראל, ולא פירש בשעת מכירה כלום, ונאנס ולא עלה, אינו יכול לחזור, כי דברים שבלב אינם דברים.

ג. מי שאינו רוצה להקריב את נדרו, כופין אותו עד שיאמר רוצה אני, ויאנן סהדי שנוח לו בכפרה. וכן בגיטי נשים ושחרורי עבדים כופין אותו עד שיאמר רוצה אני, ומחזיקין שגמר בלבו לקיים דברי בית דין, ש'מצוה לשמוע דברי חכמים'.

ד. המקדש את האשה, ואמר כסבור הייתי שהיא כהנת והרי היא לוייה, לוייה ונמצאת כהנת, ענייה והרי היא עשירה, עשירה והרי היא ענייה, מקודשת, שלא הטעתו. ומה שחשב בלבו אינו כלום, כי דברים שבלב אינם דברים.

ה. האומר לשלוחו הבא לי מעות מן החלון, והיו שם מעות של הקדש, וסבר בעל הבית שהן חולין, והביא לו, אף על פי שאמר בעל הבית לא היה לי בלבי אלא על מעוס מכיס אחר, כיון שהביא לו מזה, בעל הבית מעל (שיש שליחות במעילה), ודברים שבלב אינן דברים.

ו. המוכר נכסיו, ופירש שמוכרם על דעת לעלות לארץ ישראל, ועלה ולא היה יכול לדור, י"א שמכירתו בטילה, שעליה אינה אלא על מנת לדור. וי"א שמכירתו קיימת, שלא התנה אלא על מנת לעלות והרי עלה.

סיכומי הדינים העולים ממסקנת הגמרא בדף היומי

ז. ואם לא עלה משום שהיו ליסטים בדרך, י"א שמכירתו קיימת, שאם ירצה יחזור אחר שיירות ויטרח ויעלה. וי"א שמכירתו בטילה, שלא מכר אלא על דעת שיוכל לעלות בלא שום עיכוב.

ח. האומר לשלוחו צא וקדש לי אשה פלונית במקום פלוני, והלך וקדשה במקום אחר, אינה מקודשת. הרי היא במקום פלוני וקדשה במקום אחר, הרי זו מקודשת. וכן אם אמר תנו גט זה לאשתי במקום פלוני, ונתנו לה במקום אחר, פסול. הרי היא במקום פלוני ונתנו לה במקום אחר, כשר.

ט. קידש את האשה על מנת שאין עליה נדרים, ויש עליה נדרים, אינה מקודשת. כנסה סתם ונמצאו עליה נדרים, תצא שלא בכתובה. על מנת שאין עליה מומין ונמצאו בה מומין, אינה מקודשת. כנסה סתם ונמצאו בה מומין, תצא שלא בכתובה. וכל המומין הפוסלין בכהנים, פוסלין בנשים.

דף נ' ע"ב

א. המקדש שתי נשים בפרוטה, או אשה אחת בפחות מפרוטה, אף על פי ששלח סבלונות לאחר מכאן, אינה מקודשת. ואין אומרים שיודע שקידושיו לא חלו ושלחם לשם קידושין, אלא על דעת קידושין הראשונים שלח. וכן קטן שקידש.

ב. מי ששידך באשה ונתרצה, ושלח סבלונות בעדים, י"א שחוששין שמא קידושין הן, ואם נתקדשה לאחר צריכה גט מן הראשון. וי"א שאין חוששין. ולהלכה, אם הם במקום שרוב שולחים סבלונות לאחר קידושין, חוששים לקידושין, אע"פ שיש מיעוט ששולחים קודם קידושין. ואם היה במקום ששולחין קודם קידושין, אין חוששין לקידושין.

ג. הוחזק שטר כתובה בשוק, אם היה במקום שכותבין כתובה לאחר קידושין, חוששים שהיא מקודשת לו. ואע"פ שהסופר אינו מצוי בעיר בתמידות, אין תולים שהקדימו לכתוב קודם קידושין שמא לא ימצאוהו לאחר מכן. ובמקום שכותבים כתובה קודם קידושין, אין חוששים לקידושין.

אומץ יקר!

דוח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכתובת: 7600235@gmail.com
אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etrog.net.il